

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 11 december 2018 met nummer RvVb-A-1819-0411
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0061-A

| | |
|-------------------------|--|
| Verzoekende partijen | 1. de heer Leandros DE PUYDT 2. mevrouw Mieke DE PAUW vertegenwoordigd door advocaat Yvan DE CONINCK met woonplaatskeuze op het kantoor te 9230 Wetteren, Hoenderstraat 15 |
| Verwerende partij | de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het Departement OMGEVING, Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Paul AERTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Coupure 5 |
| Tussenkommende partijen | 1. de nv van publiek recht INFRABEL vertegenwoordigd door advocaat Philippe VAN WESEMAEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 235 2. de nv van publiek recht PROXIMUS vertegenwoordigd door advocaten Herman DE BAUW en Bart MARTEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 99 |

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 4 oktober 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 22 augustus 2017.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een telecommunicatiestation op het perceel gelegen te 9200 Dendermonde, Stationsplein, met als kadastrale omschrijving afdeling 8, sectie A, openbaar domein.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 15 november 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 26 april 2018 toe in de debatten.

De tweede tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 22 november 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 26 april 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 27 november 2018.

Advocaat Anne-Sophie CLAUS *loco* advocaat Paul AERTS voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Yannick BALLON *loco* advocaat Philippe VAN WESEMAEL voert het woord voor de eerste tussenkomende partij .

Advocaat Laura JANSSENS *loco* advocaten Herman DE BAUW en Bart MARTEL voert het woord voor de tweede tussenkomende partij .

De verzoekende partijen verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De eerste tussenkomende partij dient op 21 februari 2017 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een buismast voor telecommunicatie met basisstations voor GSM-R antennes van Infrabel en antennes van PROXIMUS. De bijhorende technische installatie van INFRABEL en PROXIMUS worden aan de voet van de mast voorzien en het geheel wordt afgesloten door een draadomheining”* op het perceel gelegen te 9200 Dendermonde, Stationsplein.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Dendermonde’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 november 1978, in woongebied en in een zone voor bestaande spoorwegen.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 12 mei 2017 tot en met 10 juni 2017, dienen onder meer de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

De nv Waterwegen en Zeekanaal adviseert op 4 mei 2017 gunstig.

De Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer adviseert op 2 juni 2017 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Dendermonde adviseert op 3 juli 2017 voorwaardelijk gunstig.

De verwerende partij verleent op 22 augustus 2017 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaanvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De aanvraag is verzonden naar de gemeente DENDERMONDE voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 12/05/2017 tot 10/06/2017. Er werden 49 bezwaarschriften ingediend. De bezwaren handelen over:

- 1. Strijdigheid met Vlaamse telecomcode: hoge niet bewoonde gebouwen, site-sharing, in reeds aangetast gebied.*
- 2. Commerciële belangen primeren op belang van omwonenden.*
- 3. Stralingsgolven beïnvloeden gezondheid van de mens en het gedrag van dieren.*
- 4. Geen esthetische vormgeving, strijdig met goede ruimtelijke ordening. Er wordt ook verwezen naar de aanvraag waarin wordt gesteld dat de inplanting ter hoogte van het voetbalveld te storend zou zijn in deze omgeving (waarom daar wel en niet in de voorgestelde omgeving?).*
- 5. Waardevermindering omliggende eigendommen.*
- 6. Er wordt gesteld dat de aanvraag wordt voorzien in de Statiewegel i.p.v. het Stationsplein.*
- 7. Impact op het bouwkundig erfgoed, zowel geïnventariseerd al beschermd.*
- 8. Er wordt verwezen naar andere dossiers zoals: sociale woningen op het dorpsplein, een asbestdossier.*
- 9. De fotoreportage en fotosimulatie geven een vertekend beeld.*

Ma onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden door het college van burgemeester en schepenen volgende standpunten hieromtrent Ingenomen:

"2.3. Openbaar onderzoek

Bezwaren worden conform artikel 4.7.26. uit de VCRO behandeld door de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar naar aanleiding van de bijzondere procedure. De bezwaren bevatten echter elementen die van belang zijn voor het advies van de burgemeester en de schepenen.

De bezwaren met betrekking tot Vlaamse telecomcode, commercieel-strategische factoren, waardevermindering van eigendommen en zendbereik zijn vreemd aan de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De bezwaren inzake blootstelling aan stralingsgolven, voorzichtigheidsprincipe met betrekking tot gezondheidsrisico's van stralingen zijn milieutechnisch van aard. Hierbij wordt opgemerkt dat het departement leefmilieu, natuur en energie/departement omgeving conformiteitsattesten afleverde voor de betreffende masten

Aangepast gedrag van dieren ofwel dierenwelzijn betreft geen stedenbouwkundig aspect. De aanvraag streeft naar een ranke constructie en bijgevolg een esthetische vormgeving. De bezwaarindieners wijzen op alternatieve locaties voor het goed. In de motivatienota wordt een alternatievenonderzoek aangegeven. Bij dit onderzoek stond de werking van het netwerksysteem van de spoorwegbeheerder centraal. Dit systeem moet worden uitgerold nabij de spoorweg. Daarnaast werden de alternatieven niet weerhouden omwille radiotechnische aspecten of de aansnijding van openruimtegebied. De gekozen inplanting weerspiegelt een cruciaal evenwicht tussen de technische vereisten en veiligheidseisen enerzijds en de mogelijke hinder anderzijds. De goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad.

Ook de erfgoedwaarde van de nabijgelegen stationsgebouw, een beschermd monument, en de woningen opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed, worden niet geschaad.

Verwijzingen naar andere dossiers, onder andere sociale woningen op het dorpsplein, zijn niet relevant."

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar sluit zich aan bij de door het college gemotiveerde weerlegging van de bezwaren en maakt deze tot de Zijne.

1. In de aanvraag wordt de Vlaamse telecomcode toegepast. Voor Infrabel is het om reden van dekking van het spoorwegnet, de bereikbaarheid, het onderhoud en andere noodzakelijk om de G-SMR-Installatie langs de spoorlijn te voorzien.

Proximus is op zoek naar een bijkomende locatie om voldoende dekking te kunnen bieden in de omgeving. Er zijn verschillende locaties onderzocht die ontoereikend blijken te zijn aan de noodzaken van de provider. Het project van Infrabel biedt een ideale gelegenheid om het principe van site-sharing toe te passen en zo tegemoet te komen aan de Vlaamse telecomcode.

2. Dit bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard.

3. Voor beide installaties is een conformiteitsattest verleend en bij de aanvraag gevoegd. De invloed van de installatie op het gedrag en het welzijn van dieren is niet van stedenbouwkundige aard.

4. Zie hiervoor de weerlegging van het bezwaar door het college.

5. Waardevermindering van eigendommen is niet van stedenbouwkundige aard.

6. In de aanvraag wordt wel duidelijk vermeld dat het project zich situeert op het Stationsplein.

7. De impact op het geïnventariseerd en/of beschermd erfgoed is beperkt, de mast staat mogelijk in het gezichtsveld van enkele erfgoedelementen.

8. De vermelde dossiers hebben geen relatie met de voorliggende aanvraag en zijn dus niet relevant.

9. Er is voldoende materiaal voor handen om de situatie goed te kunnen inschatten. De bezwaren zijn ontvankelijk, doch ongegrond.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

In het kader van de uitbreiding van de communicatiemogelijkheden, de verhoging van de veiligheid en de modernisering van het spoorwegnet, wordt het huidige communicatiesysteem tussen de grondstations en de treinen vervangen door een systeem volgens GSM-technologie.

De GSM-R is gebaseerd op de Europese normen en wordt aangewend als onderdeel van het ERMTS, dat verplicht moet voldoen aan de voorwaarden van "interoperabiliteit" in het kader van de liberalisering van het spoorverkeer. Omwille van veiligheid van het netwerksysteem van de spoorwegbeheerder, dienen de antennes zich op het spoorwegdomein te bevinden. De dekking moet lineair langs het spoor verzekerd worden en een aansluiting op het netwerk van de spoorwegbeheerder is vereist. Dit netwerk dient uitsluitend op het terrein van de spoorwegbeheerder te worden aangelegd.

Daarnaast werd er rekening gehouden met de toegankelijkheid van de locatie in functie van onderhoud en de afstandscriteria tot andere technische installaties (seininrichting, voeding,...).

Proximus wenst, in het kader van site-sharing, gebruik te maken van deze locatie, zo kan het voldoende dekking bieden in deze omgeving.

De aanvraag is derhalve functioneel inpasbaar in deze omgeving

De aanvraag heeft, gelet op de ligging en functie, geen impact op de mobiliteit. Ze zorgt evenwel voor een vlotter en veiliger treinverkeer.

Er wordt gekozen voor een slanke buismast met neutrale kleur. De installatie wordt opgericht achter het parkeerterrein, dat in functie staat van het industriegebied aan de overzijde van de Steenweg naar Watteren, en sluit aan bij de lijnstructuur van de spoorlijn met bijhorende infrastructuur. De dichtstbij gelegen tuin bevindt zich op ongeveer 55m., van de mast. De hoogte van de mast wordt bepaald in het kader van de dekking door Proximus. De twee antennes van Infrabel bevinden zich op een ashoogte van 20m, de 3 antennes en schotels van Proximus bevinden zich bovenaan tot een hoogte van 30m.

De installatie neemt een beperkte ruimte in (47,5m²) en heeft een minieme impact op de bouwdichtheid. De buismast wordt ingeplant vlakbij de spoorweg. De aanvraag streeft naar een bundeling van infrastructuur.

De aanvraag heeft een beperkte impact op cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf wordt niet gewijzigd.

Wat de stralings- en gezondheidsaspecten betreft, kan het volgende worden opgemerkt. Vaak wordt door burgers opgemerkt dat er onzekerheid is of GSM-antennes de gezondheid van omwonenden schaden of niet. Omwille van het voorzorgsprincipe vragen zij dan om de stedenbouwkundige vergunning voor de zendinstallatie te weigeren, aangezien niet bewezen is dat antennes onschadelijk voor de gezondheid zijn.

Het is echter gewoonweg onmogelijk om met zekerheid te bewijzen dat iets onschadelijk is. Iedereen kan steeds beweren dat GSM-antennes toch schadelijk zijn, maar dat de wetenschappers niet lang genoeg, of onvoldoende of onvoldoende op lange termijn naar de schadelijkheid van de antennes hebben gezocht.

Als men het voorzorgsprincipe steeds op deze absolute wijze zou hanteren, dan hadden we een maatschappij zonder treinen, zonder elektriciteit, zonder televisie en zonder telefoon.

We kunnen op een redelijke en objectieve wijze vaststellen dat de meerderheid van de ernstige wetenschappelijke studies geen schadelijke gevolgen van GSM-antennes aantonen.

Ionische effecten (het veranderen van de cellen van het lichaam omwille van de GSM-straling) zijn nooit op reproduceerbare wijze aangetoond. Het enige effect dat wordt aangetoond is een thermisch effect: de opwarming van het lichaam als het zich in de buurt van de GSM-straling bevindt. Dit is uiteraard een tijdelijk en omkeerbaar effect, te vergelijken met wanneer men bij een radiator of andere verwarmingsbron gaat staan. Het opwarmingseffect is het grootst aan het hoofd, en dat niet omwille van de aanwezigheid van de GSM-antenne, maar omwille van de aanwezigheid van de telefoon zelf.

Bovendien is het zo dat hoe meer antennes er zijn, hoe lager de afstand tussen telefoon en antenne is, en hoe lager het benodigde vermogen om een verbinding te maken.

Al deze redenen hebben er mede toe geleid dat de Vlaamse overheid, die bevoegd is om te waken over de gezondheid van de bevolking, er geen enkele reden toe ziet om GSM-antennes milieuvergunningsplichtig te maken. Dit is een zeer sterke indicatie van het feit dat de gezondheidsproblemen verwaarloosbaar zijn.

Wel is er het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz, dat werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 13 januari 2011. Twee ministeriële besluiten die verdere invulling geven aan deze regeling, werden gepubliceerd in het Belgisch

Staatsblad op 16 februari 2011. Dit besluit van de Vlaamse Regering legt stralingsnormen vast, om (thermische) effecten van de antennes te vermijden. De installatie mag pas in exploitatie genomen worden als de aanvrager beschikt over het conformiteitsattest, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010.

Alle nieuwe en bestaande installaties moeten aan de normen van dit besluit van de Vlaamse regering voldoen. De vergunningverlenende overheid kan er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning niet in de weg staat. Zoals de Raad van State in arresten heeft opgemerkt kan worden aangenomen dat de overheid die bevoegd is inzake ruimtelijke ordening, voor de beoordeling van de risico's van een constructie voor de gezondheid in beginsel kan voortgaan op de beoordeling van de ter zake bevoegde overheid, zoals die haar uitdrukking gevonden heeft in een bijbesluit vastgestelde normering.

In het concrete dossier is een conformiteitsattest voorhanden. Het werd verleend op 06/07/2016 aan Proximus N.V. en op 30/09/2016 aan Infrabel N.V..

Al deze overwegingen en het voor handen zijnde conformiteitsattest wijzen er dan ook op dat het voorzorgsprincipe volledig wordt gerespecteerd. Hier een ander oordeel over vellen gaat de grenzen van de redelijkheid sterk te buiten.

Infrabel wenst een netwerk van GSM-R-installaties ter beveiliging van het spoorverkeer uit te bouwen langs het spoorweginet.

Proximus wenst een netwerk uit te bouwen om voldoende dekking te bieden in deze omgeving en ruimer.

Gedurende het openbaar onderzoek werden 49 bezwaarschriften ingediend. De bezwaren worden ontvankelijk doch ongegrond beoordeeld.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

BIJGEVOLG WORDT OP 22 -08-2017 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager(s).

De aanvrager(s) is(zijn) er toe verplicht

...

de volgende voorwaarden na te leven:

- De voorwaarde gesteld in het advies van het college van burgemeester en schepenen,

- De voorwaarde gesteld in het advies van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer - Luchtvaart.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen dat zij in de korte nabijheid, op minder dan 55 meter van de te bouwen pyloon wonen en zij er dus rechtstreeks of onrechtstreeks hinder van ondervinden.

2.

De eerste tussenkomende partij werpt op dat de verzoekende partijen hun belang niet voldoende hebben uiteengezet. Het is niet voldoende om op te werpen dat de verzoekende partijen in de korte nabijheid wonen. Het louter nabuurschap kan niet volstaan.

De eerste tussenkomende partij stelt verder dat uit de analyse van de twee middelen kan worden afgeleid dat de verzoekende partijen hun belang verder enten op visuele hinder, gezondheidsrisico's en waardevermindering.

De buismast bevindt zich op 55 meter van de dichtstbij gelegen tuin. Het gaat om een slanke mast met neutrale kleur van 30 meter hoog. De spoorweg ligt in de omgeving van de inplantingslocatie, waardoor het zicht al grondig verstoord is. De aangevraagde mast zal het zicht niet verder verstoren. De verzoekende partijen brengen geen stukken bij waaruit blijkt dat zij zicht hebben op de inplantingsplaats. Het belang is vaag en summier omschreven.

De gevreesde gezondheidsrisico's worden zonder enig bewijs geponeerd. De eerste tussenkomende partij wijst naar de beoordeling in de bestreden beslissing en naar het conformiteitsattest. De waardevermindering wordt evenmin aangetoond.

3.

De verwerende partij en de tweede tussenkomende partij werpen geen exceptie op.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde-belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijke bestaan van deze hinder of nadelen of het risico of de vrees hiervoor voldoende aannemelijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal zij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of vreest te ondervinden.

2.

De vaststelling dat de verzoekende partijen in de onmiddellijke omgeving van het aangevraagde wonen, vormt op zich geen afdoende omschrijving van hun belang, temeer gezien de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten op een onroerend goed dat is gelegen in de nabijheid van het perceel waarop de vergunning betrekking heeft, op zich niet volstaat als belang om deze vergunning bij de Raad aan te vechten.

Ter beoordeling van het bestaan van een belang kan de Raad evenwel rekening houden met de gegevens uit het gehele verzoekschrift, met inbegrip van het deel waarin de wettigheidskritiek wordt geformuleerd.

Uit het eerste middel blijkt dat de verzoekende partijen melding maken van visuele hinder door de mast, van een waardevermindering van hun woning en van het gezondheidsrisico.

De verzoekende partijen wonen in de nabijheid van de betrokken zendmast. De Raad aanvaardt de visuele hinder, de waardevermindering van hun woning en hun vrees voor gezondheidsrisico's als mogelijke hinder en nadelen.

Het is voldoende dat de verzoekende partijen redelijkerwijze aannemelijk maken dat er een risico bestaat op het ondergaan van hinder en nadelen ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Het nagaan of de ingeroepen nadelen in het eerste middel gegrond zijn of niet, vormt een onderdeel van de beoordeling ten gronde.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, het materiële motiveringsbeginsel en de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Zij stellen dat een aantal feitelijke aspecten van het dossier onjuist zijn. De hoogte van de mast is in werkelijkheid 39,21 meter in plaats van 30 meter en de kortst gelegen privatieve eigendom ligt op ongeveer 40 meter in plaats van 55 meter.

De gemeenteweg Stationsplein loopt *“niet tot de diepte zoals aangegeven in het dossier en de Statiwegel loopt richting Oudegem, maar aan een gewestweg”*. De foto's die zich in het dossier bevinden zijn onjuist, omdat enkel een parking te zien is, terwijl er zich in de omgeving veel huizen bevinden.

Verder stellen de verzoekende partijen dat zij van in hun woning de mast zullen zien, wat visuele hinder betekent die het publiek belang te boven gaat. De bestreden beslissing erkent dat er visuele hinder zal zijn indien de mast wordt ingeplant bij het voetbalterrein, gelegen enkele honderden meters van de woning van de verzoekende partijen. Er wordt nergens gemotiveerd waarom de

pyloon wel een storend element is aan het voetbalterrein en niet in het dicht bewoonde gebied, terwijl de bebouwing op de inplantingsplaats dichter is dan de bebouwing aan het voetbalterrein.

De verzoekende partijen betogen dat onvoldoende rekening gehouden is met de particuliere belangen, zoals de waardevermindering van hun woning. Verder wordt in de bestreden beslissing verwezen naar het conformiteitsattest maar wordt voorbijgegaan aan het feit dat de mast geplaatst wordt in een bewoond gebied op amper enkele tientallen meters van de woningen. Er is niet met zekerheid bewezen dat er geen schadelijke gevolgen zijn voor de gezondheid door de inplanting in een dicht bevolkt gebied. De verwerende partij gaat uit van een *“waarschijnlijkheid”*. Er is volgens hen onvoldoende gezocht naar alternatieven, zoals op het dak van het gebouw van Belgacom gelegen aan de Steenweg naar Wetteren.

2.

De verwerende partij antwoordt dat uit het aanvraagdossier en de plannen blijkt dat een 30 meter hoge buismast wordt opgericht. In de bestreden beslissing wordt aangegeven dat de dichtstbij gelegen tuin zich op ongeveer 55 meter van de mast bevindt, hetgeen ook blijkt uit de plannen. Er wordt in de bestreden beslissing ook gesteld dat de projectsite gelegen is in de dorpskern van Schoonaarde en zich bevindt tussen de gewestweg en de spoorweg Dendermonde-Gent. De verzoekende partijen steunen op een verkeerde feitenvinding en tonen niet aan dat het om feitelijke onjuistheden gaat, noch dat de verwerende partij zou misleiden zijn.

in de bestreden beslissing wordt geantwoord op het bezwaar dat commerciële belangen primeren boven het belang van de omwonenden. Een radiostudie bepaalt de zone waar de mast zich moet bevinden om de minimale vereiste van de GSM-R te bereiken. De mast moet ook ingeplant worden op het spoorwegterrein aangezien terreinen van derden geen waarborg bieden naar de toekomst en er zich problemen kunnen stellen inzake toegankelijkheid en veiligheid.

De gezondheidsrisico's zijn duidelijk en op omstandige wijze beoordeeld. Er wordt verwezen naar het conformiteitsattest, zodat niet wordt uitgegaan van een *“waarschijnlijkheid”*. Het aanvraagdossier bevat bovendien wel degelijk een alternatievenonderzoek.

3.

De eerste tussenkomende partij treedt de verwerende partij bij en stelt dat de bestreden beslissing wel degelijk een 30 meter hoge buismast vergunt. De kritiek van de verzoekende partijen dat het dossier een verkeerde voorstelling van de bestaande toestand zou weergeven gaat niet verder dan loutere beweringen.

De beweerdde waardevermindering is geen aspect van een goede ruimtelijke ordening. Het gezondheidsaspect werd zeer uitgebreid behandeld in de bestreden beslissing.

4.

De tweede tussenkomende partij antwoordt dat de verzoekende partijen voor de verkeerde hoogte van de mast verwijzen naar een formulier voor het Directoraat-Generaal Luchtvaart. De verzoekende partijen lezen de afmetingen op dit document verkeerd. Het betreft immers de hoogte van de mast van 30 meter + het maaiveld 9,21 meter, wat samen een hoogte vormt van 39,21 meter. In de vergunningsaanvraag blijkt voldoende dat er zich woningen bevinden in de omgeving van de inplantingsplaats. De vergunningsaanvraag is dus niet misleidend.

Verder verwijst de tweede tussenkomende partij naar de beoordeling in de bestreden beslissing en de fotosimulatie in de vergunningsaanvraag om te besluiten dat de beoordeling van de visuele impact niet kennelijk onredelijk is. De tweede tussenkomende partij geeft ook het decretaal kader mee van de milieukwaliteitsnormen voor elektromagnetische golven en het conformiteitsattest,

waaruit zij besluit dat het gezondheidsaspect in de bestreden beslissing op voldoende wijze werd onderzocht. Er werd ook een ernstig onderzoek naar alternatieve locaties doorgevoerd, wat blijkt uit de vergunningsaanvraag. De locatie die de verzoekende partijen aanwijzen als potentiële locatie, valt uit de zoekcirkel van Infrabel en kon bovendien om bouwtechnische redenen niet als geschikte locatie weerhouden worden. Het is niet de taak van de vergunningverlenende overheid om een eigen alternatievenonderzoek uit te voeren.

5.

De verzoekende partijen stellen in de wederantwoordnota dat het vanaf hun woning tot aan de mast op de parking ongeveer 100 meter is. De andere kant van de parking staat een huizenrij met meer dan 34 woningen, net als de overkant van de straat.

Zowel links als rechts van de parking bevinden zich veel huizen. De site is, zoals de verwerende partij stelt in haar antwoordnota, gelegen in de dorpskern van Schoonaarde. De tussenkomende partij erkent dat de pyloon storend zal zijn aan het voetbalterrein, terwijl deze plaats slechts op enkele honderden meter van de woning van de verzoekende partijen ligt. Zij duiden nog meer alternatieve locaties aan.

De verzoekende partijen blijven ook bij hun standpunt dat de dichtstbijzijnde privaatieve eigendom op ongeveer 40 meter ligt van de mast. Verder verwijzen de verzoekende partijen naar een vonnis van de vrederechter van Oostende van 29 juni 2000 waarin wordt gesteld dat zolang de onschadelijkheid van de straling niet bewezen is, er geen toelating kan worden gegeven voor de plaatsing van een gsm-mast op een dak van een appartementsgebouw. Het voorzorgsbeginsel leidt tot een omkering van de bewijslast. Wanneer niet wetenschappelijk kan worden aangetoond dat er geen schade is, dan dient aangenomen te worden dat er een waarschijnlijkheid van (gezondheids-)schade is.

Beoordeling door de Raad

1.

Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert dat een vergunningverlenend bestuursorgaan, zoals de verwerende partij, zijn beslissing op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden en derhalve moet steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De verwerende partij moet onder meer zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de bestreden beslissing en ervoor zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

Uit de bestreden beslissing moet duidelijk blijken op welke met de goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund, zodat de Raad bij de uitoefening van zijn opgedragen legaliteitstoezicht kan nagaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

2.

Uit de plannen van het administratief dossier blijkt dat de mast een hoogte heeft van 30 meter. De tweede tussenkomende partij kan gevolgd worden dat de hoogte van 39,21 meter wordt gehaald uit het "APPENDIX 4 Hindernisformulier" voor het Directoraat-Generaal Luchtvaart. Hierin wordt de hoogte van het obstakel "*boven het maaiveld*" als 30 meter aangegeven, de hoogte van het maaiveld 9,21 meter, zodat de totale hoogte "*top obstakel*" 39,21 meter bedraagt. De stelling dat de verwerende partij zich gebaseerd heeft op een verkeerde hoogte wordt niet bijgetreden. De mast zelf, gemeten vanaf het maaiveld, bedraagt wel degelijk 30 meter. De plannen en de tekst van de stedenbouwkundige vergunning zelf maken een ondeelbaar geheel uit.

Verder wordt in de bestreden beslissing gesteld dat "*de dichtstbij gelegen tuin bevindt zich op ongeveer 55 meter van de mast*". Volgens de verzoekende partijen bedraagt deze afstand in realiteit ongeveer 40 meter. Zij brengen evenwel geen concrete stukken bij om hun bewering te staven. Het is niet aan de Raad om na te meten op de plannen wat de correcte afstanden zouden kunnen zijn. In hun wederantwoordnota beweren de verzoekende partijen dan weer dat de huizen beginnen vanaf een afstand van 50 meter.

Verder blijkt uit de bijgevoegde situeringskaarten bij het aanvraagdossier voldoende waar de exacte inplantingsplaats gelegen is. De bouwplaats is gelegen tussen de gewestweg Steenweg naar Wetteren en de straat Stationsplein. De verzoekende partijen verduidelijken niet wat zij bedoelen met hun bewering dat "de gemeenteweg Stationsplein niet loopt tot de diepte zoals aangegeven in het dossier en de Statieweg loopt richting Oudegem". De vermelding dat de aanvraag "*gelegen aan een gemeenteweg*" is komt bovendien uit het advies van het college van burgemeester en schepenen en maakt geen deel uit van de beoordeling door de verwerende partij in de bestreden beslissing. De verwerende partij duidt wel degelijk aan dat de projectsite zich bevindt tussen de gewestweg en de spoorweg en dat zij gelegen is aan de straat Stationsplein. De verzoekende partijen tonen niet aan welke onzorgvuldigheid begaan werd door de verwerende partij.

De begeleidende tekst bij de "omgevingsfoto's" uit het aanvraagdossier spreekt van een aanwezigheid van "*industrie, ambachtelijke bedrijven en KMO's en woonfuncties*". Bovendien zijn op omgevingsfoto nr. 3 tuinhedden te zien, is links op de omgevingsfoto nr. 5 een huis te zien en zijn ook op omgevingsfoto nr. 6 huizen merkbaar. Zulks blijkt ook uit de luchtfoto's bij het aanvraagdossier net als uit het inplantingsplan.

De verzoekende partijen tonen aldus niet aan dat het onderzoek onzorgvuldig is gevoerd, noch dat de omgeving foutief werd voorgesteld of beoordeeld.

3.

In zoverre de verzoekende partijen de visuele hinder aankaarten die zij van de vergunde mast ondervinden, wordt verwezen naar de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening die wordt bekritiseerd in het tweede middel.

Inzake de alternatieve locatie aan het voetbalterrein verwijst de verwerende partij in de beoordeling van de bezwaren naar de weerlegging van dit bezwaar door het college van burgemeester en schepenen. Er werd volgend standpunt ingenomen:

"...

De bezwaarindieners wijzen op alternatieve locaties voor het goed. In de motivatienota wordt een alternatievenonderzoek aangegeven. Bij dit onderzoek stond de werking van het netwerksysteem van de spoorwegbeheerder centraal. Dit systeem moet worden uitgerold nabij de spoorweg. Daarnaast werden de alternatieven niet weerhouden omwille (van)

radiotechnische aspecten of de aansnijding van openruimtegebied. De gekozen inplanting weerspiegelt een cruciaal evenwicht tussen de technische vereisten en veiligheidseisen enerzijds en de mogelijke hinder anderzijds. De goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad.

...

In het aanvraagdossier wordt over het voetbalveld gesteld dat deze geen geschikte locatie is omdat *“deze verder van de verkeersas ligt en in een landschap met een meer open karakter zou de inplanting van een pyloon voor telecommunicatie hier als storend aanvoelen in het zicht”*. De verzoekende partijen concentreren hun kritiek enkel op het visuele zicht vanuit de woningen, maar het storend gezichtsveld van de inplanting van de mast bij het voetbalterrein zoals vermeld in de aanvraag bestaat erin dat het openruimtegebied wordt aangesneden en het open karakter van het landschap zou worden aangetast, zoals ook bevestigd in de bestreden beslissing. De verzoekende partijen tonen niet aan dat de dichte bebouwing ter hoogte van de inplantingsplaats een gelijkaardige situatie is qua open karakter als de omgeving van het voetbalveld. Er is geen sprake van een tegenstrijdigheid.

De verzoekende partijen stellen nog dat geen rekening werd gehouden met de waardevermindering van hun woning. De verzoekende partijen beperken zich evenwel tot een loutere bewering, zonder deze verder in concreto te ondersteunen.

4.

De verzoekende partijen wijzen nog op het gezondheidsrisico omdat niet met zekerheid bewezen is dat er geen schadelijke gezondheidsgevolgen zijn.

De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing over het gezondheidsaspect dat het *“gewoonweg onmogelijk om met zekerheid te bewijzen dat iets onschadelijk is. Iedereen kan steeds beweren dat GSM-antennes toch schadelijk zijn, maar dat de wetenschappers niet lang genoeg, of onvoldoende of onvoldoende op lange termijn naar de schadelijkheid van de antennes hebben gezocht”* en dat *“de meerderheid van de ernstige wetenschappelijke studies geen schadelijke gevolgen van GSM-antennes aantonen”*.

De verwerende partij verwijst naar de toepasselijke regelgeving inzake de stralingsnormen en naar de afgeleverde conformiteitsattesten op 6 juli 2016 aan de tweede tussenkomende partij en op 30 september 2016 aan de eerste tussenkomende partij.

De verwerende partij besluit dat zij *“er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning niet in de weg staat”* en dat *“het voorzorgsprincipe volledig wordt gerespecteerd”*.

De bepalingen waarop de verwerende partij zich in de bestreden beslissing beroept, bevatten algemene milieukwaliteitsnormen en milieuvoorwaarden waaraan de zendantennes dienen te voldoen. De exploitatie van een vast opgestelde zendantenne is overeenkomstig artikel 6.10.2.2, §1 van VLAREM II verboden zonder conformiteitsattest.

De Raad stelt vast dat uit de stukken van het dossier en uit de bestreden beslissing zelf blijkt dat het administratief dossier twee conformiteitsattesten bevat. De verwerende partij kan er in principe in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is indien de regelgeving inzake straling van VLAREM II wordt nageleefd en er een conformiteitsattest beschikbaar is.

De verwerende partij houdt rekening met de twee conformiteitsattesten en oordeelt dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is. Anders dan de verzoekende partijen stellen, heeft de verwerende partij een concrete beoordeling gemaakt van de gezondheidsrisico's door uitdrukkelijk te verwijzen naar het conformiteitsattest waaruit blijkt dat de zendmast voldoet aan de toepasselijke normering voor elektromagnetische straling.

Gelet op de conformiteitsattesten, is de kritiek van de verzoekende partijen dat de verwerende partij uitgaat van een *“waarschijnlijkheid”* en dat er *“mogelijks gezondheidsproblemen”* kunnen zijn, enkel te beschouwen als kritiek op overtollige motieven. Uit de bestreden beslissing blijkt immers uitdrukkelijk dat de voorgaande overwegingen niet op zich staan maar dat de bestreden beslissing voor de beoordeling van het gezondheidsrisico steunt op de afgeleverde conformiteitsattesten.

5.

Geen enkele afdwingbare rechtsregel bepaalt dat de verwerende partij dient te oordelen over de noodzaak van een dergelijk project in de omgeving, noch diende zij eventuele alternatieve inplantingsplaatsen te beoordelen. De motiveringsverplichting gaat niet zover dat de verwerende partij in de bestreden beslissing dient te motiveren waarom niet gekozen wordt voor een alternatief project. Het behoort niet tot de taken van de verwerende partij, noch van de Raad, om een alternatieve inplanting of locatie van een zendinstallatie te onderzoeken, ook al menen de verzoekende partijen dat een alternatieve locatie voor hen minder hinder zou meebrengen. Het is evenmin aan de Raad of de verwerende partij om te oordelen of de tussenkommende partijen de antennes ook konden plaatsen op bestaande locaties in de buurt.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing de noodzaak van de gekozen locatie gemotiveerd omdat het netwerk *“op het terrein van de spoorwegbeheerder”* wordt aangelegd, dat rekening gehouden is met de *“toegankelijkheid van de locatie in functie van onderhoud en de afstandscriteria tot ander technische installaties”* en dat de tweede tussenkommende partij *“in het kader van de site-sharing”* door ook gebruik te maken van de installatie *“voldoende dekking (kan) bieden in de omgeving”*. Bij de beoordeling van de bezwaren is verwezen naar de behandeling van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen waarin, zoals hierboven werd weergegeven, reeds werd gesteld dat *“de alternatieven niet weerhouden (worden) omwille van radiotechnische aspecten of de aansnijding van het openruimtegebied”*.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat de beslissing op voormelde punten steunt op een onzorgvuldige feitenvinding, dan wel kennelijk onredelijk of niet afdoende gemotiveerd is.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In het tweede middel roepen de verzoekende partijen de schending in van de artikelen 1.1.4 en 4.3.1, §1 en 2 VCRO, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Volgens de verzoekende partijen wordt geen gelijke afweging gemaakt tussen de belangen van de bewoners, waaronder de verzoekende partijen, en het belang van de verwerende partij.

De verzoekende partijen wijzen opnieuw naar het esthetisch storend karakter van de mast en de waardevermindering van hun woning. Er is geen rekening gehouden met de bouwdichtheid ter

plaatse. Opnieuw wordt verwezen naar de tegenstrijdige motivering inzake de alternatieve inplanting op het voetbalterrein.

De verzoekende partijen wijzen er ook op dat het stationsgebouw, het plein en de omliggende woningen gecatalogeerd staan op de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

De verzoekende partijen besluiten dat de bestreden beslissing strijdig is met de goede ruimtelijke ordening en met het duurzaamheidsbeleid en de visie van de stad. De argumenten in de bestreden beslissing vormen geen deugdelijke, pertinente, redelijke of zorgvuldige beoordeling van het dossier.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de Raad zijn beoordeling van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats kan stellen van die van de vergunningverlenende overheid. De verwerende partij verwijst naar de motivering in de bestreden beslissing. Hierin wordt wel degelijk rekening gehouden met de omwonenden. De verzoekende partijen tonen niet aan op welke wijze hun belangen geschaad zijn. De verzoekende partijen tonen niet aan dat de beoordeling in de bestreden beslissing gesteund is op verkeerde feitelijke gegevens, of kennelijk onredelijk is.

3.

De eerste tussenkomende partij stelt dat de beoordeling van de bestreden beslissing de relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bevat, zoals het architectonisch en esthetisch karakter, de mobiliteit, de bouwdichtheid, de draagkracht en de gezondheids- en hinderaspecten. De verzoekende partijen beperken zich tot loutere opportuniteitskritiek.

Uit het aanvraagdossier blijkt duidelijk dat er verschillende alternatieve inplantingslocaties werden onderzocht. Verder wijst de eerste tussenkomende partij op de beoordeling in de bestreden beslissing.

4.

De tweede tussenkomende partij verwijst naar haar uiteenzetting van het eerste middel. Wat betreft de erfgoedaspecten heeft de verwerende partij oog gehad voor de omstandigheid dat de zendmast in de nabijheid van beschermde en geïnventariseerde onroerende goederen is gelegen en het bezwaar hierover heeft weerlegd gelet op de beperkte impact van de constructie. De verzoekende partijen tonen niet aan dat deze beoordeling kennelijk onredelijk is.

5.

In de wederantwoordnota wordt niets toegevoegd.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 1.1.4 VCRO bevat geen verplichtingen maar is een doelstellingenartikel, gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden en waarbij de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen worden. Het volstaat dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de vergunningverlenende overheid in de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid aandacht heeft besteed aan de bescherming van de mens en het leefmilieu en dat zij bij het nemen van een beslissing over de aanvraag, een billijk evenwicht in acht heeft genomen tussen de bij de zaak betrokken belangen.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO in acht moet nemen. Artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening - voor zover noodzakelijk of relevant – het gezondheidsaspect mee in overweging moet worden genomen.

Uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO volgt dat het vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening dient te houden met de in de omgeving bestaande toestand. De 'in de omgeving bestaande toestand' is de voor het dossier 'relevante' in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die, voor zover noodzakelijk of relevant, voor het aangevraagde dienen onderzocht te worden.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht dient een vergunningverlenende overheid duidelijk de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen op te geven waarop zij haar beslissing steunt, zodat de belanghebbende met kennis van zaken tegen de beslissing kan opkomen. De opgegeven motieven moeten afdoende zijn. Er kan slechts rekening gehouden worden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven.

2.

De verzoekende partijen wijzen op de visuele hinder die zij door de gsm-mast zullen ondervinden. De verwerende partij heeft de omgeving van de aanvraag uitgebreid beschreven, met name dat de omgeving *“wordt gekenmerkt door een verscheidenheid aan functies”*, dat de *“zuidelijke zijde van de gewestweg is bebouwd met residentiële woningen bestaande uit twee bouwlagen onder hellend dak”*, dat er ter hoogte van het project een parking is aangelegd en dat er voorts *“terreinen...staan in functie van industriële en/of ambachtelijke bedrijvigheid”* en de projectzone zich bevindt *“naast de spoorlijn Dendermonde-Gent”*. De verwerende partij vermeldt ook de afmetingen van de mast, waaronder de hoogte van 30 meter.

In de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening wordt gewezen op de *“slanke buismast met neutrale kleur”*, de inplanting *“achter het parkeerterrein, dat in functie staat van het industriegebied aan de overzijde van de Steenweg naar Wetteren, en sluit aan bij de lijnstructuur van de spoorlijn met bijhorende infrastructuur”*. Er wordt gewezen op de *“dichtstbij gelegen tuin.. op ongeveer 55m”* van de mast. De verwerende partij beoordeelt dat de installatie *“een beperkte ruimte”* inneemt van 47,5 m² en een *“minieme impact”* heeft op de bouwdichtheid. Er wordt tot slot gewezen op de inplanting *“vlakbij de spoorweg”* zodat er wordt gestreefd naar *“een bundeling van infrastructuur”*. De verzoekende partijen stellen wel dat zij zicht hebben op de mast maar maken dit niet concreet. De verzoekende partijen stellen in hun wederantwoordnota bovendien op 100 meter te wonen van de pyloon, waardoor zij des te zorgvuldiger moeten uiteenzetten waarom de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening kennelijk onredelijk is door geen rekening te houden met hun beweerde visuele hinder. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat gelet op de hoogte en slankheid van de constructie en de bundeling met de spoorweg de aanvraag verenigbaar is met de in de omgeving bestaande toestand. De

verzoekende partijen tonen overigens niet aan waarom zij subjectieve rechten kunnen laten gelden op mogelijk bestaande ongestoorde vergezichten, temeer de percelen gelegen zijn in woongebied.

3.

Zoals blijkt uit de tekst van artikel 4.3.1, § 2, 1° VCRO is een vergunningverlenend bestuursorgaan niet verplicht om alle daarin vermelde aandachtspunten en criteria te betrekken in het onderzoek naar de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening. Het is voldoende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat een concreet onderzoek is gevoerd naar de verenigbaarheid op basis van de voor het dossier relevante aandachtspunten of criteria voor zover die nuttig zijn. De verzoekende partijen blijven in gebreke de ingeroepen waardevermindering concreet te staven. In het licht van de afstand van hun woning tot de slanke pyloon lijkt de stelling van de verzoekende partijen louter opportuiniteitskritiek zonder enige concrete onderbouwing.

4.

De verwerende partij stelt uitdrukkelijk dat de installatie een minieme impact heeft op de bouwdichtheid. De verzoekende partijen tonen de kennelijke onredelijkheid van de beslissing op dat punt niet aan en blijven opnieuw steken in loutere opportuiniteitskritiek.

5.

Wat betreft het voetbalveld kan verwezen worden naar de beoordeling van het eerste middel.

6.

Verder wijzen de verzoekende partijen op het feit dat het stationsgebouw, het plein en de omliggende woningen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed vermeld zijn en dat de gsm-mast de integriteit van de omgeving zal aantasten.

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing vermeld dat *“de mast mogelijk in het gezichtsveld van enkele erfgoedelementen”* staat. Er wordt besloten dat de aanvraag *“een beperkte impact (heeft) op cultuurhistorische aspecten”*. De verzoekende partijen leveren geen kritiek op deze beoordeling. Het is niet voldoende om louter te wijzen op de aanwezigheid van gebouwen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed om aan te tonen dat de verwerende partij de impact van het aangevraagde hierop op een kennelijk onredelijke of onjuiste manier heeft beoordeeld.

7.

De verzoekende partijen verduidelijken tot slot niet wat zij bedoelen met de stelling dat een mast in een woongebied in strijd is met *“het duurzaamheidsbeleid en de visie van de gemeente Dendermonde”* en duiden evenmin aan welke bindende bepalingen zij hiermee geschonden acht.

Het middel wordt verworpen.

VII. KOSTEN

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Op grond van artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet kan een tussenkomende partij niet worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of van die vergoeding genieten. Het verzoek van de tweede tussenkomende partij om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv van publiek recht INFRABEL is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van de nv van publiek recht PROXIMUS is ontvankelijk.
3. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
4. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 400 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor 100 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 11 december 2018 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH